

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11S/152/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3016200519
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Radičová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3016200519.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Aleny Radičovej a sudcov JUDr. Evy Vékonyovej a JUDr. Milana Straku, v právnej veci žalobcu: E. F., bytom K. Q. J. č. XXX, právne zast. advokátskou kanceláriou Hulín s.r.o., so sídlom Trenčín, Hurbanova 20, IČO: 50 647 679, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trenčíne, odbor poriadkovej polície, so sídlom Trenčín, Jilemnického 1, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne, odbor poriadkovej polície, oddelenie dokladov č. ORPZ-TN-EZP-394-008/2015 zo dňa 27.11.2015 a rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-TN-OPP-16-011/2016-DZ zo dňa 19.04.2016, takto

rozhodol:

Krajský súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa včas podanou žalobou domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne, odbor poriadkovej polície, oddelenie dokladov č. ORPZ-TN-EZP-394-008/2015 zo dňa 27.11.2015 a rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-TN-OPP-16-011/2016-DZ zo dňa 19.04.2016, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil vyššie uvedené prvostupňové rozhodnutie, ktorým prvostupňový orgán verejnej správy s odkazom na ustanovenie § 19 ods. 1 písm. b) zákona o zbraniach a strelive (ďalej len zákon) zamietol žiadosť žalobcu o vydanie nového zbrojného preukazu, nakoľko ho nepovažuje za osobu bezúhonnú a s odkazom na § 19 ods. 2 písm. f) zákona ani za osobu spoľahlivú.

2. Žalobca v správnej žalobe namietal, že správne orgány nesprávne právne posúdili vec, zistili skutkový stav v rozpore s obsahom spisu a v rozsahu, ktorý nepostačuje na rozhodnutie, v konaní došlo k vadám zakladajúcim nezákonnosť správnych rozhodnutí, ktoré sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Ustanovenie § 19 ods. 1 písm. b) zákona sa vzťahuje len na osobu páchatel'a, resp. spolupáchatel'a, ale nie účastníka, pre ktorý dôvod treba považovať žalobcu pre účely posúdenia jeho žiadosti za bezúhonného. Pri skúmaní spoľahlivosti správne orgány brali v úvahu výsledky preverovania žalobcu ako osoby podozrivej z trestnej činnosti bez ohľadu na záver, že konania boli zastavené, odložené, resp. nebolo vznesené obvinenie alebo bol spod obžaloby oslobodený a či sú tieto konania vôbec spôsobilým podkladom pre posúdenie spoľahlivosti žalobcu z pohľadu prezumpcie nevinu. Žalovaný bral v úvahu aj závery znaleckého posudku č. 29/2012 vyhotoveného v trestnom konaní, hoci žalobca predložil aktuálny posudok klinického psychológa X. o psychickej spôsobilosti na držanie alebo nosenie zbrane zo dňa 18.09.2015. Pri pochybnostiach o tejto otázke bolo preto povinnosťou správnych orgánov vykonať ďalšie dokazovanie. Riziko zo zneužitia zbrane nevyplývalo ani zo zabezpečenej správy z probačného dohľadu zo dňa 03.03.2016. Ďalej poukázal, že žalovaný

vydal napadnuté rozhodnutie po uplynutí zákonných lehôt a tiež sa nevysporiadal s jeho vyjadreniami zo dňa 09.04.2016.

3. Žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe uviedol, že v dôsledku odsúdenia podľa rozsudku Okresného súdu Pezinok sp. zn. 2T 195/2013 zo dňa 28.05.2015 sa žalobca nepožuje za bezúhonného. Žalobca bol viackrát preverovaný ako podozrivá osoba a tiež bol obvinený za úmyselnú násilnú trestnú činnosť a nedovolené nakladanie so zbraňami. Uvedené podozrenia bez ohľadu na spôsob skončenia konania zakladajú nespoľahlivosť žalobcu a v spojení so závermi znaleckého posudku vyvolávajú obavu zo zneužitia zbrane žalobcom. Preskúmané rozhodnutie bolo vydané v zákonných predĺžených lehotách, ktorých nedodržanie ani nemá žiaden vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že by sa nezaoberal jeho námietkami zo dňa 09.04.2016, nakoľko sa nimi zaoberal tak jednotlivo, ako aj vo vzťahu k ostatným dôkazom. Preto považoval skutkový stav za riadne zistený v súlade s obsahom administratívneho spisu.

4. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len správny súd) preskúmal napadnuté rozhodnutia a postup správnych orgánov podľa § 177 ods. 1 SSP v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 182 ods. 1 písm. e/ SSP), ktorými je súd v prejednávacom prípade viazaný (§ 134 ods. 1 SSP), vrátane dôvodov podľa § 134 ods. 2 SSP, a ustálil, že žaloba nie je dôvodná.

5. Z oboznámeného súdneho a administratívneho spisu predloženého žalovaným súd zistil tieto skutočnosti:

6. Žalobca si dňa 28.09.2015 na správnom orgáne prvého stupňa podal žiadosť o vydanie nového zbrojného preukazu na skupinu A nosenie zbrane a streliva na ochranu osoby a majetku a skupinu E držanie zbrane a streliva na športové účely. K žiadosti okrem iného priložil zdravotný a psychologický posudok o spôsobilosti na držanie alebo nosenie strelnej zbrane.

7. Vo veci konajúci správny orgán si zabezpečil podklady na rozhodnutie ako odpis z registra trestov, previerky k osobe žalobcu a k jeho držbe a noseniu zbraní, rozsudok OS Pezinok sp. zn. 2T 195/2013 zo dňa 28.05.2013, správu z mediačného a probačného dohľadu zo dňa 03.03.2016 a psychologický posudok č. 29/2012 zo dňa 13.07.2012.

8. Rozsudkom OS Pezinok sp. zn. 2T 195/2013 zo dňa 28.05.2013 bol žalobca právoplatne uznaný za vinného z účasti na trestnom činne poškodzovania cudzej veci formou objednávateľa podľa § 241 ods. 1 až 3 Tr. zákona, keď požiadal iného o podpálenie chaty, lekárne a osobného motorového vozidla tretích osôb. Za uvedené konanie bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 4 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu.

9. V znaleckom posudku č. 29/2012, ktorý bol obstaraný počas trestného konania, bol u žalobcu konštatovaný sklon k protispoločenským prejavom, výkyvy emotivity s možnými prejavmi výbušnosti, s prejavmi agresivity a nátlaku. Možnosti jeho resocializácie boli vyhodnotené ako hranične priaznivé.

10. Podľa správy z mediačného a probačného dohľadu zo dňa 03.03.2016 existuje u žalobcu zvýšené riziko recidívy a potreba intenzívnejšieho výkonu probačného dohľadu.

11. Z obstaraných lustrácií bolo zistené, že v minulosti bol žalobca preverovaný pre viacnásobnú trestnú činnosť a bolo voči nemu vznesené obvinenie zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami.

12. Rozsudkom OS Trenčín sp. zn. 4T 149/2011 zo dňa 04.07.2014 v spojení s uznesením KS v TN sp. zn. 2To 99/2014 zo dňa 25.02.2015 bol však žalobca oslobodený spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) TZ, pretože skutok nie je trestným činom, pre skutok právne kvalifikovaný ako pokus zločinu ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 14 ods. 1, § 20 k § 155 ods. 1 TZ., lebo nebolo preukázané, že skutok spáchal žalobca a pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, 2 Tr. zákona, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol žalobca stíhaný.

13. Na základe získaných informácií správny orgán prvého stupňa zamietol žiadosť žalobcu o vydanie nového zbrojného preukazu z vyššie uvedených dôvodov.

14. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom žalovaný rozhodol preskúmaným rozhodnutím zo dňa 19.04.2016, ktorým rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa potvrdil a odvolanie zamietol, nakoľko sa stotožnil so záverom o nespoľahlivosti žalobcu, ktorý nespĺňa ani kritérium bezúhonnosti. Žalobcovi bolo rozhodnutie o odvolaní doručené dňa 02.05.2016, ktorý ho napadol včas podanou žalobou na tunajšom správnom súde.

15. Podľa § 16 písm. d/ zákona policajný útvar vydá zbrojný preukaz fyzickej osobe, ktorá a) písomne požiadala o jeho vydanie, b) je plne spôsobilá na právne úkony, c) dosiahla predpísaný vek (§ 18), d) je bezúhonná a spoľahlivá (§ 19), e) je zdravotne spôsobilá a psychicky spôsobilá držať alebo nosiť zbraň a strelivo, f) preukázala odbornú spôsobilosť držať alebo nosiť zbraň a strelivo vykonaním skúšky pred skúšobnou komisiou (§ 21), g) má miesto pobytu na území Slovenskej republiky a h) v konaní o vydanie zbrojného preukazu preukázala potrebu držať alebo nosiť zbraň a strelivo.

16. Podľa § 19 ods. 1 zákona za bezúhonnú osobu sa na účely tohto zákona, okrem osoby, ktorej odsúdenie bolo zahladené, nepovažuje ten, kto bol právoplatne odsúdený za iný trestný čin, ako je uvedený v písmene a), ak bol trestný čin spáchaný so zbraňou podľa Trestného zákona, 19) spáchaný násilím, 19a) hrozbou bezprostredného násillia, hrozbou inej ťažkej ujmy alebo spáchaný s použitím nátlaku. 19b).

17. Podľa § 19 ods. 2 písm. f/ zákona za spoľahlivú osobu sa na účely tohto zákona nepovažuje ten, kto podľa zistení útvaru Policajného zboru nedáva záruku, že zbraň nezneužije.

18. Podľa § 20 ods. 1 zákona zdravotnou spôsobilosťou sa rozumie telesná schopnosť a duševná schopnosť držať alebo nosiť zbraň a strelivo. Psychickou spôsobilosťou sa rozumie schopnosť držať alebo nosiť zbraň a strelivo bez zníženia, narušenia alebo obmedzenia psychických schopností.

19. Podľa § 23 zákona policajný útvar vydá zbrojný preukaz s platnosťou na desať rokov; cudzincovi s platnosťou na čas jeho povoleného pobytu na území Slovenskej republiky, ak má byť jeho pobyt kratší ako desať rokov. Platnosť zbrojného preukazu držiteľa, ktorý si podal v lehote podľa § 24 ods. 1 žiadosť o vydanie nového zbrojného preukazu a o ktorej nebolo rozhodnuté do uplynutia doby platnosti predchádzajúceho zbrojného preukazu, sa predlžuje až do právoplatného rozhodnutia o vydanie nového zbrojného preukazu.

20. Podľa § 24 ods. 1 zákona žiadosť o vydanie nového zbrojného preukazu sa podáva najneskôr 30 dní pred skončením platnosti zbrojného preukazu.

21. Podľa § 24 ods. 2 zákona na konanie o vydaní nového zbrojného preukazu sa primerane vzťahujú § 16 až 20 s tým, že sa preukázanie odbornej spôsobilosti a psychickej spôsobilosti nevyžaduje, ak tento zákon neustanovuje inak. V konaní o vydanie nového zbrojného preukazu policajný útvar hodnotí zdravotnú spôsobilosť držať alebo nosiť zbraň a strelivo, bezúhonnosť a spoľahlivosť žiadateľa o vydanie nového zbrojného preukazu a odôvodnenie potreby naďalej držať alebo nosiť zbraň a strelivo. V konaní o vydanie nového zbrojného preukazu držiteľovi skupiny A zbrojného preukazu alebo držiteľovi skupiny C zbrojného preukazu, ktorý má vydaný zbrojný preukaz na výkon zamestnania, policajný útvar hodnotí aj psychickú spôsobilosť držať alebo nosiť zbraň a strelivo.

22. Po oboznámení sa s obsahom súdneho a administratívneho spisu má súd za to, že preskúmané rozhodnutia orgánov verejnej správy, vrátane ich postupu, ktorý predchádzal ich vydaniu, sú v medziach žaloby v súlade so zákonom, nakoľko majú oporu vo vykonanom dokazovaní, v náležite zistenom skutkovom stave, ktorý bol správne právne posúdený a z ich odôvodnenia sú zrejmé dôvody, pre ktoré správne orgány žiadosť žalobcu o vydanie nového zbrojného preukazu zamietli.

23. V prejednávanej príhode medzi účastníkmi konania zostala spornou okolnosť, či žalobca spĺňa zákonné podmienky na vydanie nového zbrojného preukazu spočívajúce v požiadavke bezúhonnosti a spoľahlivosti žalobcu ako žiadateľa o vydanie nového zbrojného preukazu.

24. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že žalobca bol právoplatne odsúdený za spáchanie trestného činu prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 241 ods. 1, 2 a 3 Trestného zákona formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa dopustil tým, že požiadal iného, aby poškodil a zničil cudziu vec. V danom prípade išlo o použitie násilia proti veci patriacej tretej osobe ako prostrediu na ovplyvnenie vôle poškodeného. Možno preto konštatovať, že sa jedná o trestný čin spáchaný násilím, ktorý inicioval žalobca tým, že si objednal jeho spáchanie. Aj keď sa žalobca priamo nepodieľal na naplnení znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu, svojou žiadosťou prispel k jeho spáchaniu, čo predstavuje všeobecnú formu spáchania trestnej činnosti. Z tohto pohľadu možno preto uzavrieť, že žalobca bol odsúdený za násilný trestný čin, čím sú dané znaky vylučujúce jeho bezúhonnosť.

25. Odhliadnuc od skôr uvedeného sa podľa citovaného znenia zákona nepovažuje za bezúhonného ten, kto bol za násilný trestný čin (nie skutok v trestnoprávnom ponímaní) odsúdený, a to bez ohľadu či bol skutok spáchaný nepriamou formou účasti alebo priamym konaním majúcim formu páchatelstva, nakoľko zákon nerozlišuje formu účasti na trestnej činnosti. Právne účinky zákon priznáva len právoplatnému odsúdeniu, čím sa rozumie s poukazom na § 128 ods. 6 Tr. zákona uznanie za vinného. A pretože žalobca bol uznaný za vinného z násilného trestného činu, ktorú skutočnosť násilia v konečnom dôsledku nerozporoval ani žalobca, aj podľa názoru správneho súdu žalobca nespĺňa podmienku bezúhonnosti.

26. Ani v ďalšej časti týkajúcej sa spoľahlivosti žalobcu nepovažoval správny súd žalobu za dôvodnú. V správnom konaní nebolo sporným, či je žalobca zdravotne alebo psychický spôsobilý držať alebo nosiť strelnú zbraň. S poukazom na znalecký posudok č. 29/2012, ktorý posudzoval osobnosť žalobcu, však vznikli pochybnosti, či žalobca dáva záruky, že zbraň nezneužije. Podľa psychologických záverov má žalobca sklon k protispoločenským prejavom, prejavujú sa u neho výkyvy emotivity s možnými prejavmi výbušnosti, s prejavmi agresivity a nátlaku, pričom možnosti jeho resocializácie boli vyhodnotené ako hranične priaznivé. Negatívne osobnostné hodnotenie žalobcu zvýraznila aj správa z mediálneho a probačného dohľadu zo dňa 03.03.2016, podľa ktorej existuje u žalobcu zvýšené riziko recidívy trestnej činnosti. Správne orgány tak disponovali s dvoma vzájomne sa dopĺňujúcimi dôkaznými prostriedkami, ktoré dôvodne vyvolávali obavy zo zneužitia zbrane žalobcom, vzhľadom na jeho povahové črty. Uvedené zistenia preto podľa správneho súdu viedli orgány verejnej správy k vysloveniu správneho záveru o strate záruky u žalobcu, že nezneužije zbraň, a teda, že nie je spoľahlivý.

27. Na tomto skutkovom a právnom základe preto možno prijať záver, že zistenia správnych orgánov predstavujú zákonný podklad pre zamietnutie žiadosti o vydanie nového zbrojného preukazu.

28. Vzhľadom k uvedenému má správny súd za to, že ak správne orgány pri svojich rozhodnutiach vychádzali zo skutočností, ktoré pri osobe žalobcu vylučujú splnenie zákonných podmienok bezúhonnosti a spoľahlivosti, postupovali a rozhodli v súlade so zákonom.

29. Pokiaľ ide o ďalšie žalobné námietky, tie súd vyhodnotil ako nedôvodné alebo nespôsobilé privodiť iné rozhodnutie správneho súdu. Správne orgány sa riadne vysporiadali so všetkými rozhodnými argumentmi žalobcu ako účastníka správneho konania, čo je zrejmé z obsahu oboch napadnutých rozhodnutí. Fakt, že správne orgány pri svojom rozhodovaní nezákonne brali do úvahy aj nepreukázané informácie nemôže nič zmeniť na rozhodnutí vo veci. Nielen podozrenie z trestnej činnosti alebo ani oslobodzujúci rozsudok s poukazom na dôvody oslobodenia nie je dostatočným základom na vyslovenie záveru o chýbajúcej bezúhonnosti, alebo spoľahlivosti vzhľadom na zásadu prezumpcie neviny. Nesprávne právne posúdenie niektorých skutočností podľa správneho súdu ale neprivodzuje nezákonnosť preskúmaných rozhodnutí, nakoľko existujú ostatné už skôr zmienené zákonné dôvody na zamietnutie žiadosti o vydanie nového zbrojného preukazu. Preto správny súd podľa § 190 SSP žalobu zamietol.

30. Podľa § 168 SSP žalovanému priznáva správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.

31. Pretože v konaní úspešný žalovaný si nárok na náhradu trov konania neuplatnil a na ich náhradu správny súd ani nezistil spravodlivý dôvod, žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

32. Senát krajského soudu vo veci rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať na Krajský súd v Trenčíne kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca odo dňa jeho doručenia. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body") a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) SSP alebo ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.